

TOPFIVE

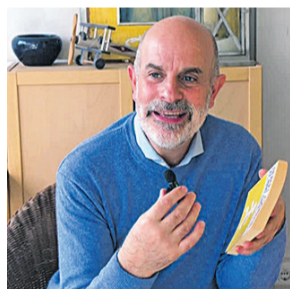
Elements predilectes segons Ricard Coll

Remarca la importància de l'Aikido, però també en destaca altres com l'autoconeixement, anar a la natura i gaudir-la, la lectura de temes relacionats i un cantant

1. L'AIKIDO

Es va iniciar en aquesta disciplina després de llegir un article del seu fundador. "Vaig començar seguint a un mestre que es deia Nobuyoshi Tamura els primers anys i després vaig seguir a un altre que es deia Yoshimitsu Yamada fins que es va morir fa tres anys. Els dos eren alumnes directes del fundador de l'Aikido. Crec que vaig tenir molta sort en aquest sentit", apunta.

2. L'autoconeixement

"A les arts marcials hi ha un treball d'autoconeixement, però és a través de la part física. A la part mental hi arribes amb els anys. Per fer-ho seriosament has de fer alguna cosa a part i jo vaig començar amb el Daniel Gabarró", manifesta.

3. La natura

No té un lloc preferit concret, però explica que més que anar a la muntanya i fer grans caminades el que més l'atrau és "passejar i gaudir de la natura". No hi va per pujar muntanyes, sinó per passar estones de tranquil·litat.

4. Llegir

La lectura l'acompanya habitualment, si bé es decanta més aviat per llibres que no tenen a veure amb la ficció. "Llegeixo molt en relació amb tot el que són les arts marcials, o treball d'autoconeixement, o llibres sobre la natura", assenyala.

5. Joan Manuel Serrat

Finalment, destaca a aquest cantant i compositor barceloní com un dels que més li agrada del món de la música. Serrat, actualment retirat, va ser un dels pioners de la Nova Cançó catalana va ser membre del grup Els Setze Jutges.

GENT DE TERRASSA

EL RETRAT

NEBRIDARÓZTEGUI

RICARD COLL MESTRE D'AIKIDO

"Ara s'està més pendent d'on s'arriba que de la trajectòria o el camí"

Sergi Estapé / @SergiEstape

Havia fet arts marcials des de petit i va descobrir l'Aikido llegint un article del seu fundador. "No és un esport de contacte amb què no pares mai d'aprendre. Em va cridar molt l'atenció que és una cosa que pots fer tota la vida i que sempre vas evolucionant", explica. Va començar a aprendre'n i, al cap d'uns anys donava classes al mateix centre on entrenava, a Barcelona. Va venir a viure aquí i també donava classes fins que va obrir el seu propi centre, AikiDojo Terrassa.

"La gràcia de l'Aikido és que no es pot fer competició", comenta. I recorda que "a les armes marcials tradicionals no existeix la competició" i actualment és cinquè Dan d'aquesta disciplina. "La gràcia és

que hi ha una evolució constant, i a més a molts nivells. No és el mateix l'Aikido que feia jo quan vaig començar que el que es fa ara", manifesta.

"Hi ha molta gent que no vol competir, i llavors l'Aikido troba un espai on tu treballes, per simple gust. I alhora aprens, però no hi ha una fita", assenyala. No és un art marcial per a qui tingui pressa en aprendre i diu que "no hi ha cap cosa que realment valgui la pena que la facis en dos dies". Assegura que és el que passa sovint en la societat actual, que per voler-ho tot ràpid "no s'assaboreixen les coses". Lamenta que, ara, "s'està més pendent d'on s'arriba que de la trajectòria o el camí".

"Les arts marcials, originalment, són arts de combat. Quan es van prohibir al Japó, es van haver d'utilitzar com un camí interior, i hi ha com una filosofia i un treball més personal", detalla.